

Vững vàng Thuận Thành

Hôm nay là ngày thứ 3 huyện Thuận Thành, tỉnh Bắc Ninh, quê hương chúng tôi chính thức bị phong tỏa. Ổ dịch Covid-19 ở xã Mão Điền đã lan ra nhiều xã khác trong huyện. Toàn huyện Thuận Thành gồm 17 xã và thị trấn, 108 thôn khu dân cư, 46.733 gia đình 181.976 người. Lần đầu tiên trong lịch sử hình thành và phát triển của mảnh đất hiền hòa này, từng căn nhà, ngôi làng phải đóng cửa, những con đường văn hóa liên xã liên thôn bị rào lại. Nhưng người dân không ai nao núng, không ai hoảng hốt, mà họ đang vững vàng, cùng nhân viên y tế, chính quyền chống dịch một cách chủ động và quyết liệt như tính cách và khí phách của con người Thuận Thành bấy lâu nay.

Sau nhiều lần liên lạc tôi mới gọi điện được cho bạn mình là y tá Lê Thị Nhung lúc nửa đêm. Đã nhiều ngày chị Nhung làm nhiệm vụ lấy mẫu xét nghiệm nơi tâm dịch xã Mão Điền. Chị kể: Ngay đêm đầu tiên xảy ra dịch, hơn 100 nhân viên y tế đã xung trận làm tới 5 giờ sáng mà chưa hết người bị truy vết, còn mấy hôm nay thì lúc nào cũng phải 2 giờ sáng mới được ngủ. Ban ngày nhân viên y tế phải mặc bộ đồ bảo hộ nóng đến kinh hoàng, mồ hôi chảy xuống đép mà ướt như vừa bước vào vũng nước. Đã có những nhân

viên y tế ngắt xỉu phải cấp cứu, nhưng tất cả đều xác định, bám trụ ở tâm dịch tới khi nào đến hết dịch mới thôi. Chị Nhung bảo, kể cả trường hợp xấu nhất có thành F0 cũng không có gì phải dẫn đo cả, vì danh dự nghề nghiệp, vì sự an toàn của người dân chính quê hương mình, chẳng ai suy tính.

Từ khi dịch xảy ra, bạn học của tôi là anh Phạm Văn Dũng - cán bộ Mặt trận xã Trí Quả đã ngày đêm cùng đội ngũ chính quyền, nhân viên y tế thực hiện nhiệm vụ truy vết thần tốc những ca nhiễm và nghi nhiễm. Cứ có tin mới gì về tình hình dịch bệnh, phương án triển khai ở quê thế nào, anh lại cập nhật cho chúng tôi biết. Anh Dũng còn động viên lại những người ở xa quê như chúng tôi: "Các bạn cứ yên tâm công tác đi, việc ở nhà chúng tớ lo được, để quê hương sớm được đón các bạn về, yên tâm đi nhé nếu cần gì chúng tôi sẽ nhắn". Chúng tôi đã hẹn với nhau, nhất định hết dịch lớp mình sẽ gặp mặt, hàn huyên. Bình thường lớp chúng tôi đã thân nhau rồi, nhưng khi dịch đã xảy ra mới hiểu được thêm rằng: Chúng tôi có những người bạn ở lại xây dựng quê hương giàu lên từng ngày. Tuy xa nhưng tình cảm thì không bao giờ phai nhạt. Các bạn làm chúng tôi yên tâm lắm khi quê nhà đang là tâm dịch thế này. ■

